

Càntut

Cançons de tradició oral

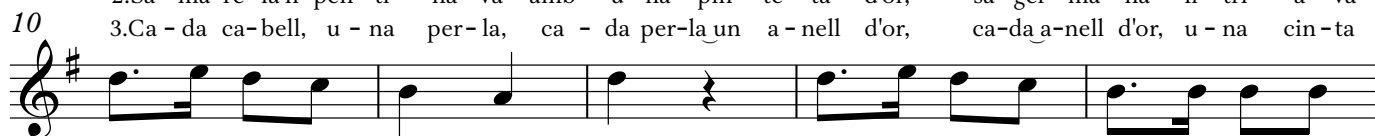
La dama d'Aragó

Vicenç Esteban i Darder, "de Can Pere Jan", Tossa de Mar

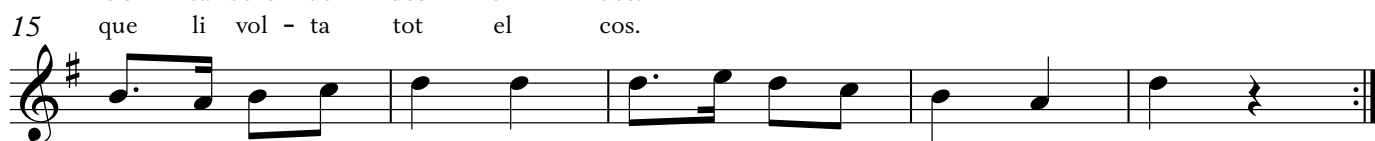
1. A-ra-gó n'i ha u-na da-ma qu(e) és bo-ni - ca com un sol; té la ca - be - lle - ra ros - sa,

2. Sa ma-re la'n pen - ti - na - va amb u - na pin - te - ta d'or, sa ger - ma - na li tri - a - va

10 li ar - ri - ba fins als ta - lons. Se - ca ma - li - tem, que ma - li -

els ca-bells de dos en dos.

15 que li vol - ta tot el cos.

tem, que ma - li - to - na, se - ca ma - li - te - na tom.

Sa tia els hi untava amb aigua de nou olors,
sa germana més petita li posava un passador.
Passador que li posava, una rosa amb nou colors;
son germà se la mirava amb un ull tot amorós.
-Si no fóssim germans propis, ens casariem tot(s) dos,
pro com que som germans, jo vos casaré amb casador.
Ja la porta a la fira, a la fira de Lió,
de tants anells que li compra, li cauen del mocador.
Els criats li van darrera, collint-los d'en dos en dos.
-Tingui, senyora Maria, tingui, tingui els anells d'or.
Mentre volten per la fira, toquen a missa major:
-Germà meu, anem a missa, anem a missa major.
En entrar dins de l'iclésia, els altars llueixen tots,
la pica d'aigua beneita es torna un ramell de flors.
Canaló de pendre l'aigua es torna canaló d'or,
les dames seuen a terra, ella en cadireta d'or.
Totes les dames la miren, amb un ull tot envejós;
capellà que diu la missa n'ha perduda la lliçó.
L'escolà que l'acompanya no n'hi sap pas dar raó,
els dos han perdut la missa, l'ha perdut pel bo i millor.
Per dir *Dominus vobiscum*, diu: -Quina dama veg jo!
L'escola li responia: -Per a mi sí, per vós no!
I qui és aquesta dama, que llença tal resplendor?
Filla n'és del rei de França, germana del d'Aragó,
i si no us ho voleu creure, mireu-li el sabató,
que hi porta les flors de França i les armes d'Aragó.